

המפיק בע"מ של המפורסמים

אודסה דנין, חנה לסלאו, בעלה של רותי בר מפרשת הקלטת של ביבי ועפרה ויינגרטן - כולם עברו דרך משרדו של המומחה לגירושים, עורך הדין בני דרורי-חייא, שבימים אלה יצא הכרך השלישי של ספרו "משפחה במשפט". 25 שנה במקצוע, ולא מוותר על הדרמות של החיים ■ לעתים הוא על תקן של פסיכולוג, אבל את חבילות הטישו הקליינטים מביאים מהבית

חמי שמש-קריץ

עורך הדין בני דרורי-חייא הוא המפרק בע"מ של הרבה זוגות בארץ. חלק מפרשות הגירושים היותר עסיסיות במדינה עברו דרך משרדו. הוא ייצג את אודסה דנין, חנה לסלאו, דר"ר שמואל בר (בעלה של רותי בר, מפרשת הקלטת של ביבי נתניהו), השחקנית עפרה ויינגרטן, ועוד רבים וטובים ממפורסמיו, שעל פהרשות גירושיהם הוטלו צווי איסור כניסה.

25 שנה הוא במקצוע, והוא כנראה כבר שמע הכל: בגירושים, כדרך כלל הסטטה המנחה, הוא מה שלא הולך בכוח הולך ביושר. "כוח" אומר דרורי-חייא. אבל מה שמסכם הכי טוב את מה שהוא חושב על מוסר הגירושאים מצוי דווקא בשאלה שהפנה אליה דרורי-חייא, עורך דין מפולפל, שעל פי המקרה בשם משפחת הסיק שאני בשואה, שאל אותי בחיור שועלי: "בעלך יודע על הרומנים שלך?"

למותר לציין שדרורי-חייא לא יודע על רב-זנותו דבר, שלא לדבר על חיי הגירושאים שלו. אילו הייתי עורכת דין, הייתי אומרת לו: "REST MY CASE".

הוא עצמו, אגב, נשוי כבר 24 שנים, לעורכת דין, ואם להמישה בכורה נשוי לסטורנטית למשפטים, שאת שלב טרום ההתמחות שלה עושה במשרדו. "אני מקווה שלא יתעורר בה התיאבון להתמחות בתחום", אומר החם. "הוא תחום מאוד תובעני, עם לקוחות דרשניים, עימותים קשים מאוד, קצב רצחני של דיונים בכתב המשפט, וכדאי שאני וכלל גם התפנות לביתם למשפחתם".

עורכי דין העוסקים בתחום יאשרו שמדובר בעבודה מפרכת. עם זאת, אין ספק שהם רואים ברכה: בעולם שבו ההטחה בתיק גירושים ממושר מגיע לכ-20 עד 30 אלף דולר, לפחות. סיפור יקר עבור המתגרש הממוצע, הכסף, וגם הצורך להוציא את לזה את המיץ, הופכים את המתגרשים למכונים לא קטנים בדיני אישות, היסטוריים שבהם אף טורחים לפתוח ספרים בנושא.

דרורי-חייא, שלצד תופעותיו בבית המשפט מפרסם מרור ייעוץ פופולרי להיגיו משפחה ומופיע בשירור שבועי בקול ישראל כמומחה, פרסם חמישה ספרים בנושא. את שני ספריו הראשונים, על דיני מוגנות, כתב יחד עם השופט המנוח אלישע שיינבאום, אך אלה נוצרו לשופטים ולפרקליטים. לעומתם, שלושת הספרים של "משפחה במשפט", שהשלישי בהם יצא בימים אלה, נועדו לקהל הרחב, הלא מקצועי, ומסבירים את עיקרי הנושא תוך סיפורים מבית משפט.

את ההיסטוריה הכתיבה שלו ייתכנר כנראה מאביו, שבתי דרורי-חייא, שהיה עורך "הצופה" ופרסם ספריו ביוגרפיה. בתחום האישיות, בהר, לדבריו, כשל הביקוש וההיגיוש: "ההתחלה מכר שתתחילו לבוא לקוחות, שביקשו את השירותים שלי כשהייתי עורך דין מתחיל, וזה תחום מרתק".

מסיימי חבירת השבע

זה לא מקריץ? "אומרים ששנים דבר לא מקרי, אבל אני לא יכול לשלם את האצבע על איזה מין חלום לירות דחוק, או על איזשהו דחוק עצום להתעסק במשברים בין זוגיים בגלל איזשהי אידאולוגיה מאד תרואית". אחרי 25 שנה במקצוע, אתה יכול להצביע על שוני בין

המתגרשים של ימינו לבין המתגרשים של פעם?

"יש שינוי אחד בולט מאוד עם השנים, והוא ששני הצדדים היותר גורלי, והי יכואו מתערב, מחלה של חברת הפנאי והשפע לאנשים יש יותר זמן וכסף, אז הם מתגרשים".

"יש להם תחושה שהחיים קצרים ושגורר ליהנות מהרגע, בבחינת אכול ושתה. הצימאון לאושר, במראות כפולות, גורם לאנשים לומר 'אני לא רוצה להתפטר', היום עם תוחלת החיים הקיימת, אנשים נשואים לעתים 50 שנה, ואם הגירושאים לא עולים יפה, יותר ויותר אנשים אומרים 'אני לא רוצה לחיות במסגרת שלא מתאימה לי ושאיני לא יכול להפיק ממנה את האכילות שאני מצפה להפיק'".

אני מתארת לעצמי שהרבה דרמות מתחוללות פה במשרד.

"כן, קראתי מחקר, שאחרי מוות גירושים היא הטראומה השנייה בעוצמתה, וזה גם נשמע מאוד סביר. זה נופץ של קשר שהתחיל, בדרך כלל, עם המון אהבה ורגשות עמוקים. קשר שלמעשה הוא לא כתוב, אבל הוא אולי התווה המשמעותי ביותר שהאדם עושה בימי חייו".

היית ממליץ לעשות חזרה בתשוב לפני הגירושאים?

"אני לא חסיד גדול של הסכמים לפני הגירושאים, בגירושאים רשונים: זה זוגות צעירים, עם המשא ומתן על תנאי ההסכם הזה לפני הגירושאים, גורם צרימה ביחסים. כבר נתקלתי במקרים שתוכניות לגירושאים בוטלו בגלל שכל צד הבין עורך דין ואת ההורדים, שברוך כלל מעורבים משום שהם מביאים את הלכך להשקעה הרשומה של הווג הצעיר, ולכן זה לא מומלץ".

אם במבב של אחת לא מצליחים להגיע להסכמה, אולי עדיף שקשר לא יסתיים בגירושאים?

"אני חסיד האמירה שבתי גירושאים כדאי לעצום את העיניים למחצה. צריך לא להתעקש יותר מדי ולזכות אולי את מה שאמרו רבני זמן: במבט, 'וכן' השם להיות ותרן תמיד. החוזה שאני מדבר עליו, הלא כתוב, הוא חוזה של ברית נצחית. אלא שלאחר כמה שנים היחסים נשחקים בדרך כלל, ואם נכנס איזשהו גורם טראומתי, כמו חוסר נאמנות, אהבה, כידוע, והופכת לשנאה קשה מאוד".

חוסר נאמנות הוא הגורם מספר אחת לגירושאים?

"אין סטטיסטיקה, אבל זה בוודאי אחד הגורמים העיקריים, שמביאים בני זוג לגירושאים".

ומספורנד?

"כן, התכונה הייתה מתייגית יותר ויותר. טאבוים הקשורים לחיו משפחה נופצו. גם במה שקשור לנאמנות וגם במה שקשור ללידה מחוץ לגירושאים. מעמד הנשים בחברה עבר תמורה בשנים האחרונות, יותר נשים רוצות לעבוד. בכך יש להן עורף כלכלי והן לא מוותרות מגירושיהן. הן גם נחשפות להכרחיות מחוץ לגירושאים, ולכן יש היום מספר גדול של נשים שיוממות גירושיהן תן פרסול של מתגרש".

"מרבית לפני התנונים, הווג שנשוי כעשר שנים ויש לו כבר כמה ילדים, בני הווג הם כבר בגיל 40-35. הבעל נמצא בעלייה, לעתים מתקשה לשאת העלאתו בקריירה. הוא נראה טוב, הוא הסתובב בחברה של פגניות רבות, צעירות, בגלל המתינות, הקשרים מחוץ לגירושאים נרקמים בקלות, ועל כל גבה מבב כוח יש כמה וכמה מועמדות. הסיכון שלו להתגרש ולהתחתן עם אשה אחרת - צעירה מאשתו, יפה ממנה ואולי בעלת אמצעים, שתפר לו את הסינוב השני בחייו - גרול יותר מאשר של אשה בגיל הזה, שהקרישה את

אודסה דנין

ד"ר שמואל בר

עפרה ויינגרטן

חנה לסלאו

צילומי ארכיון

השנים היפות, שלאחר הגירושאים, לספן במשק הכותל ובילהם, והניחה את המרמה שלה, או לא התקוממה כמחלוקת ואלו עורר כלכלי כמו לבעלה מן הסתם והוא גרר נראית פחות טוב מאשר נראתה כשהתחתן אבל גב תבעל, מן החתם, נראה פחות טוב מאשר כשהוא התחתן.

יש גברים בגיל 40-35 שפרושים, מבחינת המראה שלהם.

קמטי אוסי?

"ברוך, והאשה, נניח בגיל 40, גרושה כמה ילדים לא גדולים, צריכה להתמודד עם שוק של פנויים איכותיים בדרום, שמוחם פוולים, לצעירות שסרם גישא, עם היתרונות שצינתי קודם, זה, אגב, נה לנשים רבות להחליט בפיכחון רב ל להתגרש, למרות שמבחינת תחושת הווג רוצות מאוד להעיק את הבעל אל מעב להריון החדש. ואז הן מהגישות כלואות בתו המוסר הזה, מחוסר ברידה ומחשש לחס אלטרנטיבה. הן לא מרוצות, לא מקרישות אנרגיה לשיפור היחסים, מרגישות שן מפסידות משהו, וזה מתכון דע מאוד להמס הווגיות".

התיאור הזה מאוד עובד.

"החברה האנושית עדיין לא הצליחה אלטרנטיבי לגירושאים. גם מי שמתגרש בדרך כלל, שמח לקפוץ שוב על ענני הגירושאים. הוא הוא כנראה מאתר מתאים לבן אדם. כלום רוצים להיות נשואים, אולי לא שעות ביממה, אבל וקושים לקשר המיני ולמיסור הפומלי. לכן רוב הווגות עני רוצים להישא, וכאן אפילו ברבנות".

איה תיק גירושיהם הותיר אצלך אי חרשם הקשה ביותר?

"מקרים הקשים ביותר - שנמלה לי שן לעורך דין בעל ותק רב, שבאופן טבעי נהן קצת צינן, אבל עדיין לא יכול להיות אף לגמרי - הם מקרים בהם מנצלים יתרון ניצול גם ומכוער במאבק הגירושאים לא לעתים, וזוהי מנצעים לאיבוד צלם אנשי או יכול לספר על מקרה של ליל שנים להתאבר, בכך שהיא חצה את הכביש בועס והייתה כשהתקרבה מכונית. לאחר שלוש ארבעה מקרים כאלה, היעצת בבית המשפט הפנתה את הילד לטיפול, ובסופו היא אמ שור המחאה שלו כלפי הוריו שרבים בנ ללא הפסק. או מקרה אחר, של בעל שמע עצמו מקר בערבת שוטרים, שעה שהגיע לשם התעופה בדרך לגפוש בתו. השוטרים לקו אותו להחר צריך והפשיטו אותו, ולא שנגמר שלב הביוון, שכביד מה מרה, נאם לו שהתקבל מרוע, שהוא מבדוח טמים. ברוך נוספת העלתה שהמקור למידע והיתה אשה המטכסכת עמו".

בישראל יותר קשה להתגרש

זה עסק יקר להתגרש? "מישהו אמר פעם בצנינות: הגירושים שלי עלו לי הון, אבל זהו שווים כל פרוטה. כאשר רוצים מאוד להיפטר מכן זוג, הכ מהווה שיקול משני".

למה, בעצם, תיקי גירושים נכחים לאורך שנים? "יש אנשים שנקוקים למאבק, כחלק מאיוו היראפיה הקשו למשבר. טקס הקות דרם נתיץ להם, ועורכי דין בתחום הווג נתקל לעתים בבעל או באשה שכן הווג מוכן להתגרש מהם בתנא סבירים, ואפילו נדיבים, אבל הם אומרים 'זה מהר מדי', ובתחום ה אפשר, בעזרת כל מיני תכסיסים ואמצעים, להוציא את הנשמה לי השני".

ועורכי הדין משתפים פעולה? "יש עורכי דין שמתשפים פעולה, אבל אני סובר, שתפקידם ל

יש אנשים שזקוקים למאבק, כחלק מתראפיה הקשורה למשבר. טקס הקצת הדם נחוץ להם, ועורכי דין נתקלים לעתים בבעל או באשה שכן הזוג מוכן להתגרש מהם בתנאים סבירים, אפילו נדיבים, אבל הם אומרים יזה מחר מדי, אפשר, בעזרת כל מיני תכסיסים, להוציא את הנשמה לצד השני"

לישראל יותר קשה להתגרש? בהחלט. אנחנו מדינה שהכי קשה בה להתגרש, משום שביטוי גירושם מתבצעים בבית הדין הרבני, על פי דין תורה ועל ההלכה. אין הגירוש מתבצע אלא בהסכמת שני הצדדים, בפרטות מסוימת, של שנה וחצי שנתים, תלוי במדינה, בית המשפט מכריז "הרי אתם גרושים" והם ממשיכים להתדיין אחרי הגירוש אצלנו, הבעל צריך לתת גט לאשתו, והאשה צריכה לקבל מרצונה, זה יוצר פוטנציאל של סחטנות, בדרך כלל של הבעל, האשה, משום שמי שזקוק לגט הרבה יותר היא האשה. אם תצפצף על העובדה שהיא נשואה ותלד ילד לאחר, הוא יחשב מן הבעל, לעומת זאת, יכול לפתוח בחיים חדשים עם אשה או בעורה נשוי, בילדים שיוולדו לו לא יהיה שום פגם, וגם מבח חברתית, בדרך כלל, לא ייבט בו שום קלון.

"אשה נשואה שחיה עם איש אחר נחשבת, גם כאמת המ האורות של ימינו, כאשה שעושה דבר לא הגון" היא תאביר זכותה למוזנות.

בקיצור, העולם מתקדם, אבל הנשים בישראל עדיין מוגבלות.

"כמה שנוגע לצדדים הכספיים-דרכושיניים, נשים לא מופי לרעה, ולעתים יש להן יתרונות. קודם כל, הזכות למוזנות -

זכות מקבילה לבעל לקבל מון מאשתו, גם אם היא מרונ הרבה יותר ממנה שנית, הנ חייב במוזנות הילדים. בדרך-כ אין מחייבים את האשה כמוו הילדים, גם אם יש לה אפשו לכך, שלישית, אשה זו במחצית הרכוש שבעלה ז במהלך הנישואים, למרות שהנ הוא שעבר וזכר את הרכוש ו חקיקה מאוד מתקדמת".

אמרת שזה תחום מא שוקק. מתי אתה מתכנן לגי לסנסיה?

"אני לא רוצה לחשוב על בכלל".

למה?

"את תשמעי מהרבה עורכי שחם חולמים על היום בייצ לפנסיה מוקדמת, וכינתו רואים הרבה עורכי דין קשים שמתרוצצים במסדרונות".

יש לך את אותו להם כי בתחילת דרכך?

"לא, אף אחד לא יכול להיש עם אותו להט שמאפיין ה שנים הראשונות, כאשר רוצ להצליח ולכבוש מעמד מסוים".

בדיעבד, היות יכול לעס בתחום אחר?

"קשה לבצע מזה. מי שכו עוסק בכך, קשה לו לעבו לתחומים יבשים שעוסקי בניירות, בחברות, בחו"ם, ול ברמות האמיתיות של החיים".

אני לא רואה על שולחן חסיסת טישו.

"אנשים מביאים איתם א חיסיון מהבית".

יש לך איזה עצה למתגרש הטרד? אנשים צריכים לדעת שנישואים זה מוסד בעייתי, והוא לא יכול להתקיים בלא משברים. אם מתייחסים לבעייתיות שבנישואים כאל סוג של מחלה, אז כפי שהישראלי הממוצע רץ לקופת חולים, או נוטל כדורים קודם שהוא מרגיש קצת לא טוב, רצוי שיתייחס ברצינות לא פחותה ליחסים עם בת זוגו. זה אומר, שאם יש בעיות צריך לטפל בהן ולא לטאטא אותן, והטיפול הוא קודם כל בעזרת הירכרות עם בן הזוג, או על ידי סיוע של יועצים למיניהם - חברים, פסיכולוגים, רבנים".

עורכי הדין הוא להגמיר את אש המחלוקת ולא ללכות את הסכסוך ולהכעיר את הלהבות. עורך דין שמכבד את עצמו, מבסס לבדוק האם לא מדובר במשבר שניתן לאחותו".

אתה מוצא את עצמך לעמים בתפקיד הפסיכולוג?

"עורכי דין שעוסקים בתחום ממלאים גם פונקציה לא רשמית של יועצי נישואים".

ועצי גירוש, אתה מתכוון.

"מה שמאפיין אנשים בסכסוכים הללו, זה לעתים קרובות איבוד פרופורציה. אומרים ושלעורך דין מגיעים שני סוגי אנשים: לקוחות ובני זוג. זו כאמת טריטוריה בפרדת, כי הרגשות שמעורבים כאן הם עמוקים מאוד. הכסף, שלפעמים נראה כאילו הוא שם המשחק, הרבה פעמים בא להסתיר עניינים אחרים. יש לקוחות שזקוקים לתשומת לב מעבר לזו שעורך דין עוסק יכול לתת, אבל צריך לגלות רגישות".

אנשים שמתגרשים מספרים לעורך הדין אפילו על תיריות יחסי המין, לא?

"כן, זה נושא שאנשים מאוד פתוחים לגביו, בדרך כלל, ומרבהים עליו, כי הוא סימפטום לעוצמת המשבר בין הצדדים. לעתים הוא גם מעורר סימני שאלה לגבי נאמנות בן הזוג, כשהשאלה הנשאלת היא האם הימנעות מקיום יחסי מין נובעת מכך שיש איזו אלטרנטיבה, או נכנסים לא פעם למעגל הזה של חקירות ובידלושים,

צילום: נאור רתב

"אנשים צריכים לדעת שנישואים זה מוסד בעייתי, והוא לא יכול להתקיים בלא משברים". בני דון'חייא

עשרה טיפים דון'חייא למתגרש

1. לכל גט יש מחיר. כדי שהמחיר יהיה נמוך בעתיד, כדאי אולי לשלם מחיר גבוה עכשיו, בוויטוריום אפשריים.
2. עדיפים גירושם בהסכמה מגירושם בהסלמה - גם אם הנתן שתקבל (אולי, אולי) בתום מלחמת ההתשה יהיה גדול יותר.
3. העצות הנ"ל יפות למקרה שכן הזוג ינהיג, אבל אם, בשביל מה להתגרש מכן זוג כזה?
4. התווה בפני עורך הדין של את מטרות הייצוג, גבולותיו, וזיקפו ואת סגנון ההתדיינות. התרשם ביסודיות ממי שעתידי לנהל פרק חשוב ולא קל בחייו.
5. ברר מראש, ובמרוק, את השכר שתצטרך לשלם לו: תחום על הסכם שכר טרחה מפורט ומובן.
6. פנייה מוקדמת ופזוניה לעדכאה. משפטית, מתוך פאניקה או עצה נמהרת, עלולה לדרדר את היחסים במקום בו ניתן אולי לאחות את הקרע, או להתגרש בהסכמה.
7. שכת את הדעות הקדומות, כאילו בית דין רבני תמיד רע לנשים ותמיד טוב לגברים. יש לבדוק כל דבר לגופו.
8. אל תפסיק את הדיאלוג עם בן/ בת זוגך. שמור על קשר ריכור גם בתוך ההתנצחויות המרות ביותר.
9. כשם שחשוב לדבר, חשוב גם לשותק, כשצריך. ציתותם הם היום מצד החורש. כדאי לזכור שסוף מעשה בהקלטה תחילה.
10. עשה הכל כדי לא לערב את הילדים ברפס. אם לא תעמוד בפיתוי, תשלם את המחיר הרבה שנים, ברגשי אשם.

כדי לדעת מה בן הזוג עושה, אגב, לפעמים אנשים לא מעוניינים לדעת, גם אם יש להם סימנים מוצקים למדי, ומעדיפים להישאר עדיין באזור הרמזים, הנה של חוסר והאות. יש מקרים שאשה מקבלת סלפון מבעל, שמספר לה שבעלה מנהל רומן עם אשתו, והוא לא רוצה לשמוע ומתנגדת למעקבים".

משרדי עורכי דין, שעוסקים בגירושם, עובדים צמוד למשרדי חקירות.

"כן, זה מאוד נפוץ, כי מידע הוא כוח, והוא נחוץ לא רק כדי לחשוף התנהגות הקשורה לנאמנות, אלא גם כדי לגלות מידע חשוב בענייני כספים. חקיקת העסקים של הבעל, הכנסות האשה, הברחות כספים. יש כאן חזירה גסה לצנעת הפרט, זה דומה קצת לחיטוט בארגונים או בתיקים של בן הזוג, כדי לגלות מסמכים מסקרים או מכתבי אהבה".

יש גם נשים שלא עוברות תהליך גירושם, שבורקות הוטב את ביטחן המבטניים של הבעל בשנה מכנימות אותם לכביסה.

"נשים או גברים שמקעמדים פני ישינים כשכן הזוג שלהם חוזר מאחור, ולאחר שכן הזוג נדרם יגשים ומרחימים את החולצה - זה לא מחזה נדיר. מספרים על בעל חשדן אחר, שהיה מחפש עמדות של נבר זר על הבגדים של אשתו, וכשלא היה מוצא הוא היה משוכנע שהיא בוגדת בו עם גבר קרוב".